

KJAK

Tobbi - ábyrgdin er tín!

Vimerking til Torbjørn Jacobsen

Sylvia Thomsen

Ánirnar

Eitt er, hvat fólk siga, men tá ein borgarstjóri við evstu ábyrgd fyri trivnaði í kommununi úttalar seg soleiðis, sum borgarstjórin í Runavíkar kommunu gjørdi í tíðindasendingini hjá útvarpinum at siga, so vóru tey best umtókta jú als ikki til taks. Tað var heldur ikki soleiðis, at eg kundi velja mær ein praktiskan grønan plett og seta meg niður har.

"Hatta visti tú áðrenn tú búsetti teg har! Fá tær oyraproppar! Grenj! Ætlar tú at koyra landið á heysin? Tá hatta ljóðið er vekk, so hoyrir tú okkurt annað, sum tú so ikki tolir!"

Slíkar útsagnir havi eg hoyrt ofta síðani eg var við til at stovna felagið Heimafríður.

Útsagnirnar koma oftast frá privatnum fólk, sum halda seg vita, hvat vit "grenja" um. Men tað er ikki meiri enn væntandi og til at liva við.

Men nú er tað politikari við evstu ábyrgd fyri trivnaðinum í kommununi, sum roynir at skúgva ábyrgdina frá sær fyri at smyrja hana uppá veikasta liðið í samfelagnum. Ja, nú er tað tann einstaki borgarin, sum sjálvur kundi velja hvar við-

komandi búsetti seg. Hóast kommuna og land fara avstað við størri partinum av inntøku borgarans, so sær út til, at Torbjørn Jacobsen heldur, at borgarin hevur somikið óavmarkað av resoursum, at hann ella hon frítt kunnu velja hvar tey búseta seg.

Hetta er so langt frá veruleikanum, sum tað kann vera. Tí veruleikin er, at kommunan hevur rætttiliga stórt vald yvir, hvar eg kann búgva. Tá eg og maðurin skuldu festa búgv, ja so vóru hús longu bygd á flestu grundstykkjum. Ikki tykkum at siga, so vóru tey best umtókta jú als ikki til taks. Tað var heldur ikki soleiðis, at eg kundi velja mær ein praktiskan grønan plett og seta meg niður har.

Nei Kommunan skal fyrst ústykkja og gera ein bíðilista til grundstykkini. Síðani fylgja krøv við um nær og hvussu skal byggjast.

Í mínari tíð er prísurin fyri húsabygging farin eini 300 - 400 prosent upp, meðan lønin í sama tíðarskeiði kanska er farin 3 - 4 prosent upp. Tó gera ymisk avgjöld, sum eisini eru farin upp, at eg, hóast lønarvøksturin, havi tað sama ella minni eftir.

EG kundi bara hugsa um larm, áðrenn eg búsetti meg her, sum eg búgvi. Tað heldur ið hvussu er borgarstjórin í Runavíkar kommunu.

Men so einfalt er tað

ikki og eitt slíkt úttalilsi vísir bara, hvussu langt Torbjørn Jacobsen er frá veruligu lívstreytunum hjá vanligum fólk, sum ikki hava stórar politikara- og landstýrismannalønir at dúva upp á.

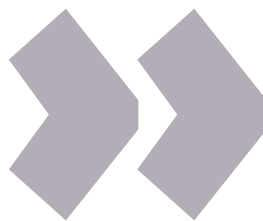
Tá maðurin og eg keyptu hús, so hugdu vit okkum sjálvsagt um eftir teimum møguleikum, sum vóru. Vit kundu kanska bygt okkum hús, men tað helt bankin ikki, at vit høvdu figgjarorku til. Ella vit kundu keypt onkur hús við frægari staðseting, men tey, sum vóru til sølu fyri ein hugsandi prís, vóru so illa farin, at bankin heldur ikki helt, at tað var nakað serliga gott hugskot.

Tilvildin vildi so, at tað stóðu nøkur spildurnýggj sera góð hús tætt við eitt havnalag. Hesi húsini svaraðu til tað, sum okkara figgjarorka tá loyvi, og vit gjørdur av at keypa hesi húsini. Tað var ikki eitt frítt val, men eitt val, sum var neyðugt fyri okkara familju.

Góði Tobbi. Heldur tú, at eg valdi sjálv? Hvør heldur tú hevði ábyrgdina av, at eitt bústaðarøki var lagt júst omanfyri eitt havnalag? Um tú heldur, at eg kundi velja at búgva í einum góðum húsum somikið langt frá einum havnalagi í Føroyum fyri ein prís, sum svaraði til figgjarorkuna hjá vanligum lønmóttakarum, so hevur tú stórliga misskilt, hvussu tingini í einum samfelagi

hanga saman. Um einstaki borgarin skal standa við hesi ábyrgd, sum tú soleiðis sleingir út, so haldi eg at tú skalt bera borgaranum tann peningin aftur, sum tú hevur fingið fyri at umsita júst hesa ábyrgd.

Nei onki visti eg um nakran larm, tá eg búsetti meg her. Larmandi skipini, sum liggja í dagavís við kaj uttanfyri hjá mær, lógu ikki her, tá eg búsetti meg her. Tá lógu tey fyri akker úti á pállum kring landið.

Tað ber til at fáa oyra-vernd, sum differentierar óljóðið, men óljóðið frá skipunum sleppur tíverri ígjøgnum

Vælsignaðu politikarar, koyrið larmandi skipini útaftur hagar inntil ein frægari loysn er funnin.

Nú er tað soleiðis, at eg eigi fleiri børn og mín ábyrgd er at tryggja at tey eru trygg og at fyri-

byrgja vandum. Til dømis havi eg sett eldavarar upp í heimi okkara og fylgt galdandi vegleiðingum á tí økinum.

Orsøkin, at eg nevni eldavarar er, at eg kundi hildið gangin frá skipunum úti við oyra-vernd, men skal eg nýta oyra-vernd, sum heldur ganginum burtur, so vakni eg heldur ikki av eldavar-ingini. Tað ber til at fáa oyra-vernd, sum differentierar óljóðið, men óljóðið frá skipunum sleppur tíverri ígjøgnum.

Tað skuldi ikki verið neyðugt hjá mær, at greitt borgarstjóranum í Runavíkar kommunu frá, at óljóðið frá skipunum ikki kemur undir vanligt bakgrundsóljóð, sum slíkir oyraproppar eru ætlaðir til. Hinir bíligu eru faktisk stak góðir, men teir taka tíverri eisini ljóðið frá eldavar-anum.

Eiga tey, sum búseta seg í dag at vita, hvat tey fara at tola av vaksandi óljóði og luftdálking og øðrum, sum vinnan fer at koma við í framtíðini? Ikki nýtist mær at argumentera fyri, at gangur veruliga er heilsuskaðiligur fyri menniskjað, tí kanningar og prógv fyri tí tróta ikki – serliga fyri áhaldandi gangi í longri tíð.

Í dag eru motorarnir túsund ferðir størri nú enn fyri tveimum ættarliðum síðani, og at vit kunnu rokna við, at motorarnir gerast enn størri í framtíðini. Ein slík

gongd kann sjálvsagt ikki halda fram óendaliga, uttan at tað verður tillagað umhvørvið, soleiðis at fólk kann liva og arbeiða har. Tað slagið av skipaljóði, sum føroyingar eru uppvaksnir við, er ikki tað vit tosa um her, men um sera ógvusligt óljóð av munandi størri skipum. Hesi skip mugu liggja við stórum ljósmotorum koyrandi í døgndrift, vegna stór frystianlegg, full av fiski. Hetta eru nýggjar tíðir, sum krevja nýggj atlit, ikki minst fyri tey, sum koma eftir okkum.

Nei, eg ætli mær ikki at koyra landið á heysin. Men ætla tit? Landið fer ikki einans á heysin av afturgongd í eini vinnu – men so sanniliga eisini um fólk fer. Og tað er nakað, sum hendur av sær sjálvum, tá umstøður broytast og gerast óliviligar.

Torbjørn Jacobsen vil hava fólk at tola tað ótoliliga, og tað er sanniliga nakað, sum kann koyra eitt land á heysin. Eg tori at gita, at ein heilt stórir partur av føroyingum hava ikki figgjarorku til at flyta bústað, so hvørt sum nærumhvørvið ikki longur egnar seg at liva og búleikast í. Men tey flestu klára at flyta til Danmarkar – ein enn aktuel hóttan, sum Føroyar væl kennir til.

Nei, Tobbi, hetta er TÍN ábyrgd – og tað visti tú áðrenn tú stillaði upp!

Beatles vika í SMS

Beatles fjepparar kunnu gleða til í dag, tí tá byrjar forvitnislig Beatles vika í SMS við Føroya stórsta Beatles samling. Her verður tónleikur, framsýning og møguleiki at taka myndir á Abbey Road.

Framsýningin verður á Torginum í SMS og letur upp mánadagin 13. mai kl. 15 og verður á Torginum fram til hósdeginn 16. mai. Til framsýningina verður

gjøriligt at síggja ymiskt tilfar, sum føroyskir Beatles fjepparar, hava savnað saman gjøgnum fleiri ár. Eitt nú serligar Beatles útgávur, forkunnugt Beatles radio, myndir, ljóðføri, eins og beatlarnir nýttu, og mangt annað.

Ongin Beatles vika uttan tónleik og tiskil fara føroyskir tónleikarar at framføra Beatles lög við teirra egnu tulkningum. Mánadagin 13.

mai er tað Hans Ravensfjall, ið fer at framføra, týsdagin 14. mai er tað Guðrun Sólja

Jacobsen, sum fer á pallin og mikudagin 15. mai framførir Eyðun Nolsøe Beatles lög. Allar

framførslurnar byrja kl. 16.30.

Sum nakað heilt serstakt er framleitt ein

4x3 metrar stór mynd av Abbey Road við eyðkenda fótgangarteignum frammanfyri, soleiðis at fólk kunnu taka mynd av sær framman fyri hesa kendu gøtuna og kenna seg sum Beatles stjórnu eina løtu.

Alt tiltakið er sjálvandi ókeypis, og er tað eina vitjan vert bæði fyri Beatles fjepparar og kennarar.

